

„Szerelmes verseket is ír nekem Marci”

CILI ÉS MARCI
(KICSIT SEM)

HÉTKÖZNAPI MESÉJE

Cili nagyon büszke a vőlegényére

Cili és Marci szeret színházba és moziba járni, kézen fogva sétálni, és reggel együtt kakaót inni az ágyban. A jegyespár a Down Alapítvány lakóotthonában, segítséggel, de önállóan él.

Késői reggelire érkezünk, Cili aggódik is, nehogy mákos legyen a foga köze a fotókon. Kalácsot szel a kedvese, a mákos Cilié, a diós Marcié. Ma kivételesen egyikük sem dolgozik; a lány picit náthás, a fiú szabadságot vett ki. Élvezik, hogy későn keltek, hogy van idő együtt zenélni, rajzolni, egymást megviccelni. És térveket szövögetni...

Titkok eljegyzést tartottak

Janzsó Cili és Szilvásy Marci közel húsz éve ismerik egy-

mást. Mondhatnánk, hogy a gyerekszerelmből lett jegyesség, de nem így van. Szép lassan közeledtek egymáshoz, Marci kívarta a pillanatot, amikor eleszathat az első csók. „Olyan piros lett az arcom, mint a paprika – mondja nevetve Cili. – Gyerekként az úszóversenyeken ellenfelek voltunk, aztán a Baltazár Színházban együtt játszottunk. Amikor elváltam – egy 12 éves kapcsolatam –, Marci ápolta a lelkem. Aztán egyszer csak egymásba szeretünk.” Marci még mindig a Baltazár

Színházban dolgozik, ám Cilinek a tánc lett a mindene. Imádja a zumbát, hetente kétszer tart órát, a többi napon a Down Alapítvány foglalkoztató központjában dolgozik. „Tele van a ház művészekkel. Ekszereket csinálnak gyöngyből, bőrből, gyönyörű szépeket – meséli Cili. – Szeretem az ékszereket, de a legszebb a jegygyűrűnk” – mutatja a kezét boldogan. „Már tavaly januárban megvettük a gyűrűket – veszi át a szót Marci. – De nem árultuk el senkinek. Augusztusban van mindkettőnk születésnapja, így

8 hónapig őrizgették a gyűrűt

megvártuk az ünnepséget, ott felálltam, és elmondtam, hogy eljegyeztem Cilit. Ő jó velem, őszinte és hűséges.”

Menyasszonyi ruhát próbált

A fiatalok rajonganak a filmekért, a legnagyobb kedvenc a Mamma Mia! Az az álmuk, hogy nászútra Görögországba mennek,

HÁROM ÉVTIZEDE EGYÜTT

A világ első Down-szindrómás házaspárja idén ünnepli 24. házassági évfordulóját. Tommy és Maryanne Pilling 1990-ben találkoztak egy csökkent munkaképességűek számára létrehozott központban, és hamar ráébredtek, hogy többet jelentenek egymásnak, mint egyszerű kolégák.

„Amikor először beszéltek egymással, Maryanne mosolyogva jött haza, és azt mondta, találkozott valakivel, akit szeretne nekünk is bemutatni – meséli Maryanne nővére, Lindi, aki nemcsak a pár mindennapjait segíti, de a Facebook-oldalukat is ő gondozza. – Később aztán édesanyánkkal ment el Tommy kiválasztani az eljegyzési gyűrűt, hogy megkérje a húgom kezét.” 1995 júliusában megtartották az esküvőt, annak ellenére, hogy sokan nem jósltak nagy jövőt a kapcsolatuknak. A családjaik azonban mindig is támogatták őket, és ez így van a mai napig, Maryanne édesanyja például a szomszéd házban lakik, hogy bármikor tudjon segíteni ügyes-bajos dolgaikban.

zongorázik; katonás rendben állnak a színes hangjegyekkel teleirt kötők. Mindennek pontos helye van, patikarend a barátságos kis szobában. Tizenketten laknak a házban, de ez itt a kettejük birodalma.

Veszekszem, ha okom van rá!

Orrsimogatás, majd egy váratlan puszsi. Cili azt mondja,

es megnezi a szigetet, ahol a filmet forgatták. Cili már azt is tudja, milyen menyasszonyi ruhát szeretne; esupa csipkét, mint amit felpróbálhatott, amikor filmet forgat-

tak. Deiben újat nyert a Ketten című mozi, ami róluk szól. Lekerül a terítő a zongoráról, Marci is előkapja a gitárját. A lány 12 éves kora óta

nagyon büszke a vőlegényére. „Nagyon jól táncol, és verseket ír. Szerelmes verset is. Nekem is írt már, az csak az enyém.”

Aki látja őket, el se hiszi, hogy civakodni is szoktak. Marci úgy fogalmaz, ha Cili elszabadul, ő megpuhítja. Menyasszonya kihúzza magát, és közli: „Csak akkor veszekszem, ha okom van rá! De mindig kibékít: öleléssel, csókkal, és azzal, hogy ágyba hozza a kakaómat reggel.” Az idei Valentin-napot külön töltik: Cili messze utazik az édesanyjával, és mivel Marci dolgozik, nem tud velük tartani, de a reptérre mindenképpen kikíséri a lányt. Már most aggódnak, milyen rossz lesz egymás nélkül. „Nagyon várom vissza a Kiscicámat, utána elmegyünk wellnessezni, csak mi ketten. Mi akkor ünnepeljük meg a szerelmünket.”

VÁNYIK DÓRA